

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

ver – at bruge kunstnerne og sikre dem et rimeligt vederlag – understreger Wechseldmann-udvalget meget stærkt, at vi – hvis vi vil holde det kunstneriske niveau oppe her i landet – ikke i overskuelig tid vil kunne undvære *direkte ydelser til kunstnerne* i form af stipendier af forskellig art. Under kunstfondet *har* vi disse direkte støtteformer først og fremmest som 3-årige arbejdsstipendier og engangsydelser.

Man kan altså konstatere, at de metoder, kunstfondet benytter sig af, principielt ser ud til at være fornuftige og afpasset efter det mål, der tilstræbes. Dette er også en opfattelse, der deles af Wechseldmann-udvalget.

Selv de bedste og rimeligste ordninger kan der jo blive blæst omkring, hvis der opstår en fornemmelse hos nogle af, at de ikke administreres på en rimelig og fornuftig måde.

De dispositioner, der er truffet af kunstfondets 3 mands udvalg og af dets bestyrelse, har nu og da også givet anledning til kritik.

Stærkest vel i fondets første år, da der opstod en folkelig protestbevægelse mod kunststøtten, der var så stærk, at den ligefrem med ordet »rindalisme« fik navn, som om det var en ideologi. Der er ingen grund til at indtage nogen ringeagtende eller nedladende holdning over for denne reaktion. Den afslørede sikkert først og fremmest, at vi havde forsømt med tilstrækkelig kraft at sætte ind med en kunstformidlende og kunstpædagogisk virksomhed. På dette punkt tror jeg at der endnu i dag er en hel del at rette op.

Senere har enkelte afgørelser, som kunstfondet har truffet, givet anledning til røre og debat i befolkningen og de politiske partier. Som f. eks. bevillingen af et tilskud på 20.000 kr. til teatergruppen Solvogten.

Kritik af 3 mands udvalgenes dispositioner fremkommer naturligvis også nu og da fra kunstnerne selv.

Men alt i alt tror jeg, man kan sige, at den kritik, der har været – og som formentlig er uundgåelig – har været af en sådan karakter, at den ikke alvorligt kan røkke ved det administrative system, der blev skabt i 1964. Det er efter min opfattelse rigtigt, at kunststøtten administreres af små uafhængige udvalg og kunstkyndige, hvis medlemmer udskiftes med korte mellemrum.

På denne baggrund mener jeg at kunne fast-

slå, at der fortsat er behov for, og at det er samfundsmæssigt nødvendigt, at vi har et Statens Kunstfond, og at vi hovedsageligt kan arbejde videre på de principper, der er gældende i den nugældende lovgivning.

Dette finder jeg også helt bekræftet i Wechseldmann-udvalgets betænkning, hvor det udtrykkeligt udtales, at Statens Kunstfond har arbejdet i overensstemmelse med de ideer, der lå bag dets oprettelse, at fondet har haft en væsentlig betydning for den kunstneriske produktion, og at fondet også i fremtiden vil være et velegnet instrument til stimulering af kunstnerisk produktion.

Det udelukker dog ikke, at der er principper og enkelte spørgsmål i denne lovgivning, som det er naturligt med jævne mellemrum at drøfte her i folketinget.

Loven skal nu revideres, og vi har et godt grundlag at foretage denne revision på, idet vi har Wechseldmann-udvalgets betænkning, erfaringer fra fondets virksomhed siden revisionen i 1969 og udtalelser fra en række kunstnerorganisationer.

Det har ofte været drøftet, *hvilken kreds af kunstnere* der skulle omfattes af Statens Kunstfond. I 1969 blev kredsen *udvidet med kunsthåndværkere og designere*. Dette blev gennemført som en forsøgsordning, der skulle tages op til fornyet overvejelse i forbindelse med en lovrevision på grundlag af indvundne erfaringer.

Det materiale, jeg har modtaget dels fra Statens Kunstfond, dels fra de faglige organisationer på området, giver klart udtryk for, at loven – selv med de begrænsede midler, der har været til rådighed – har haft en meget gavnlig virkning for udviklingen inden for kunsthåndværket og den kunstneriske formgivning. Specielt har den medvirket til, at unge talenter har kunnet få mulighed for at slå igennem. Jeg er derfor ikke i tvivl om, at kunsthåndværkerne og de kunstneriske formgivere hører hjemme i denne lovgivning, også fordi deres problemer er de samme som andre skabende kunstneres. Jeg går derfor ind for, at disse områder inddrages permanent under fondet med den virkning, at der oprettes et permanent 3 mands udvalg på samme måde som for de øvrige kunstarter.

Derimod har der i praksis vist sig visse vanskeligheder i forbindelse med administrationen af støtten til de *kunstneriske udtryksformer*,